

Het idee om mensen zonder papieren strafbaar te stellen raakt ons diep. Want dit gaat over mensen – vrouwen, mannen, kinderen – die niets anders willen dan leven, meedoen, en een plek vinden in onze samenleving. Niemand kiest ervoor om zonder rechten te bestaan.

Wij kunnen en willen niet accepteren dat wetgeving mensen weghoudt van een menswaardig bestaan, omdat zij bang zijn om gezien te worden, bang zijn voor situaties waarin registratie noodzakelijk is. Wanneer mensen verdwijnen in de schaduw, wordt het onmogelijk om noodzakelijke stappen te zetten: naar de huisarts of het ziekenhuis gaan, je kind inschrijven bij een school, een plek zoeken in een WLZ-instelling, of zelfs het ontvangen van basale bescherming en huisvesting. Voor de meesten van ons zijn deze dingen vanzelfsprekend – voor mensen zonder papieren vaak een onneembare horde.

Strafbaarstelling vergroot niet alleen de angst en de onzichtbaarheid, maar staat haaks op wie wij zeggen te zijn als samenleving. Het is geen antwoord op de ellende, trauma's en verliezen die mensen met zich meedragen. Het miskent ook hun veerkracht, hun inzet en hun verlangen om bij te dragen.

Wij pleiten voor een samenleving die mensen in het licht zet in plaats van in de schaduw duwt. Een samenleving die ziet dat ieder mens recht heeft op zorg, op onderwijs, op een thuis – simpelweg op een menswaardig bestaan. Straf is niet de weg. Menselijkheid wel.

Herman Schalk en Ada Westeneng